

24. VÌ TÔI THAM LAM

Khi tìm thấy một điều tốt, tôi tham lam muốn nhiều hơn nữa.

Tôi từng theo đạo Tin lành. Tôi vẫn tin yêu và vui sống theo niềm tin Tin lành. Trên thực tế, với tư cách là người Công giáo tôi sống Tin lành hơn cả lúc tôi còn theo Tin lành – phúc âm hơn, lời cuốn hơn, kinh thánh hơn và hướng về Kitô giáo hơn. (Tôi tham lam theo cách như thế, tôi có thêm những gì mà trước đây tôi không có, chẳng hạn như điểm cuối cùng trong lý do thứ 12, ở trên.)

Điều đó hoàn toàn giống với những người Do-thái, khi chấp nhận Chúa Giêsu là Đấng Cứu thế và trở thành giáo dân Thiên Chúa giáo Do-thái. Họ nói như nhau: “Chất Do-thái trong tôi không giảm đi mà giờ đây còn Do-thái hơn thế nữa. Tôi bây giờ là một người Do-thái hoàn chỉnh, một người Do-thái hoàn toàn.”

Tôi không tin điều như thế lại đúng cho những người theo chủ nghĩa nhân bản: nếu họ trở thành người Công giáo, họ sẽ nhân bản hơn bao giờ hết.

Đạo Công giáo rất LỚN. Đó là một tôn giáo có rất nhiều chữ viết hoa. Nếu nó tệ, thì rất tệ. (Vụ thảm sát của Hitler kinh hoàng hơn và tồi tệ hơn vụ thảm sát của trùm băng đảng Al Capone.) Nếu nó tốt, thì rất tốt. (Một thiên thần lớn hơn và tốt hơn một con kiến.)

Vì vậy, Công giáo ở giữa các tôn giáo như Chúa Giêsu ở giữa con người: xấu nhất hoặc tốt nhất; tầm thường hoặc phi thường; là một tiên tri giả kiêu ngạo, tự cao, dối trá, báng bổ hoặc duy nhất một giáo hội chân chính; là bình sành của Ma quỷ hoặc bình sành của Thiên Chúa.